

15 juliol 1915.

amic Pujol.

Ahir, per l'article necrològic publicat a la Veu, vaig enterar-me, ab el consegüent disgust, de la pena que vos afligeix.

Sento no haver tingut notícia d'aytal desgraciat succés en temps oportú per a complir ab ele ~~devesse~~ d'amic; no sé com varen passar-me per alt les esqueles. Lo cert es que sens la substituta necrologia, encara no ho sabria.

Quítel divos com me faig càncer del dolor que vos aclapara i com vos planyo en ell!

Siqui lenitiu al vostre sofriment la convicció de que en tot moment heu complet com a fill amantíssim i que, si a la vostra mã hagües estat, vostra Mare (a. C. S.) hauria viscut tant com Vos mateix.

Déu vulla farli an ella un tant repòs i a Vos molts anys de vida per a pregar per ella.

En els moments d'amargor, com en els de joya, sempre vostre a. i s.

J. Lamote de Grignon